

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. év október hó 14. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A halált okozó testi sértés büntette miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Fejér Megyei Bíróság 8.B.119/2007/36. számú ítéletét **helybenhagyja**.

Az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A vádlott köteles a másodfokú eljárás során felmerült 3.600,- (Háromezer-hatszáz) Ft bűnügyi költséget az államnak megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fejér Megyei bíróság a 2008.- március 7. napján kihirdetett 8.B.119/2007/36. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.170.§ (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdésének II. fordulata szerint minősülő testi sértés büntetében, ezért őt 4 évi és 8 hónapi börtönbüntetésre valamint 5 évi közügyektől eltiltásra ítélte. A vádlott által 2006. június 25. napjától 2007. február 15. napjáig, valamint 2007. június 16-tól az ítélet kihirdetéséig előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámítani rendelte. Rendelkezett a bűnjelként lefoglalt „U” profilú vascső elkobzásáról, egyes bűnjeleknek a vádlott részére történő kiadásáról, illetőleg egyes bűnjelek megsemmisítéséről. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 183.230 forint bűnügyi költség megfizetésére.

A kihirdetett ítéletet az ügyész tudomásul vette, míg a vádlott és védője felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.402/2007/3. számú átiratában a megyei bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta arra tekintettel, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítást a perrendi szabályok maradéktalan megtartásával folytatta le, a vádlott tagadásával szemben a tényállást a rendelkezésére álló bizonyítékok mérlegelésével állapította meg, a tényállás alapján törvényesen következtetett a vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is törvényes.

A védő a fellebbviteli eljárás keretében a fellebbezését írásban is megindokolta. Beadványában kifejtette: védence az eljárás során következetesen azzal védekezett, hogy a sértett ittas állapota miatt esett el, beverte a fejét és ennek során szenvedte el azokat a sérüléseket, amelyek a halálos eredményhez vezettek. Részletesen értékelte az eljárás során kihallgatott tanúk vallomásaiban meglévő ellentmondásokat, az igazságügyi orvosszakértők véleményét, és ezek alapján azt az álláspontját fejtette ki, hogy védence büntetőjogi felelősségét kétséget kizáró módon nem lehet megállapítani, így azt sem, hogy védence bántalmazta volna a sértettet, aki a bántalmazás során elszenvedett sérülések eredményeként halt meg.

A nyilvános ülésen a védő a fellebbezését az írásbelivel egyezően fenntartotta és elsődlegesen az ítélet megalapozatlanságára figyelemmel annak hatályon kívül helyezésére tett indítványt, másodlagosan - miután álláspontja szerint a megismételt eljárástól eredmény nem várható - védence bizonyítékok hiányában történő felmentésre tett indítványt.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában tagadta a bűncselekmény elkövetését és kitartott azon álláspontja mellett, hogy a sértett elesés során szenvedte el a halálához vezető sérüléseket.

A Fővárosi Ítéltábla a védelmi fellebbezésre tekintettel az első fokú ítéletet és az azt megelőző eljárást a Be.348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az első fokon eljáró Fejér Megyei Bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok maradéktalan megtartásával folytatta le. Az ügy elbírálásához szükséges valamennyi bizonyítékot megvizsgálta, azok egyenként és összességükben történő értékelésével állapította meg a tényállást. Indokolási kötelezettségének teljességgel eleget tett. Részletesen értékelte a vádlott tagadásban megnyilvánuló védekezését és meggyőzően indokolta, hogy a vádlott védekezésével szemben miért a I. és II. számú tanúk egybehangzó vallomását fogadta el ítélezése alapjául, illetőleg e tanúk vallomását alátámasztó további tanúvallomásokat, tárgyi bizonyítékokat és szakértői véleményeket is figyelembe véve milyen indokok alapján vetette el a vádlott védekezését. Részletesen értékelte az igazságügyi szakértők véleményét, akik véleményükben - vizsgálva a sértett elesésének lehetőségét is - azt valószínűsítették, hogy a sértett sérüléseit és a halálához vezető folyamatot az okozta, hogy a vádlott az „U” alakú vascsővel két alkalommal is fején ütötte a sértettet. Ezt a szakértői véleményt alátámasztották a vádlott cselekményét közvetlenül észlelő szemtanúk vallomásai is.

Ugyancsak részletesen értékelte az elsőfokú bíróság a vádlott szándékára a vonatkozó bizonyítékokat és ezek alapján megalapozottan állapította meg, hogy a vádlottnak nem állott szándékában a sértett életének kioltása, szándéka kizárólag a sértett bántalmazására irányult, ugyanakkor tudatának át kellett fognia, hogy a vascsővel a sértett fejére mért ütések a sértettnek életveszélyes sérüléseket okozhatnak, s azok annak halálához is vezethetnek.

Az ítéltábla maradéktalanul osztotta a megyei bíróságnak a bizonyítékok értékelésével kapcsolatos álláspontját és ennek alapul vételével arra az álláspontra helyezkedett, hogy a vádlott védekezése nem alapos. Ugyanakkor a védőnek az írásban előterjesztett, illetőleg a nyilvános ülésen szóban is megismételt álláspontját sem osztotta, ugyanis a védői fellebbezés a bizonyítékoknak a védelem álláspontját megerősítő újraértékelését célozta ez pedig megalapozott tényállás mellett (Be.351.§ (1) bekezdés) a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett.

Az irányadó tényállás alapján a megyei bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és törvényesen minősítette a cselekményét a Btk. 170.§ (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés II. fordulata szerint minősülő halált okozó testi sértés bűntettének.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket a megyei bíróság helytállóan sorolta fel, az ítéltábla a súlyosító körülményeket azonban azzal egészíti ki, hogy a vádlott az általa is tudottan ittas állapotú sértettet orvul, hátulról támadta meg és a kezében lévő „U” profilú vascsővel két alkalommal is fején ütötte. E kiegészítés mellett is az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy a megyei bíróság a helyesen számba vett enyhítő és súlyosító körülmények alapul vételével, a vádlott cselekményének tárgyi súlyával és alanyi bűnösségének fokozottabb voltával arányban álló fő- és mellékbüntetést szabott ki, amelynek enyhítésére lehetőséget nem látott. Álláspontja szerint a tizenötödik alkalommal bíróság előtt álló vádlottal szemben az első fokú ítéletben meghatározott tartalmú fő- és mellékbüntetés szükséges ahhoz, hogy a Btk.37.§-ában írt büntetési célok érvényesüljenek.

Az első fokú ítéletnek a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására, valamint a bűnjelekre és a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezései is törvényesek, ezért a Fővárosi Ítéltábla az első fokú ítéletet - egyetértve a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványával - a Be.370.§-ára figyelemmel a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Btk. 99.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján a vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámítani rendelte.

A Be.338. § (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A végzés ellen a Be.386. § (1) bekezdése alapján további fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2008. év október hó 14. napján

Dr. Szigeti Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hildenbrand Róbert s.k.
előadó bíró

Dr. Révész Tamásné s.k.
bíró

A Fejér Megyei Bíróság 8.B.119/2007/36. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla 2.Bf.139/2008/6. számú végzése folytán 2008. október 14. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2008. év október hó 14. napján

Dr. Szigeti Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelélül:

Ónodi Gáborné
bíróügyi ügyintéző